

נהגים לקנות תוכנייה. וכך אפילו חבריה של רזיה לא הבחינו בכך שאת דמות האסיר קונטסה מגלמת היא. הם חשבו שהיא לא באה. או שהחליפו אותה בחפץ קיד.

המחזה סורגים עשוי על פי חומר שאספו חברי "קבוצת הפרוייקט" של תיאטרון חיפה בפגישות שערכו עם אסירים בבתי-הסוהר. כל אחד רשם את השיחות ועיבד את הדמות שאותה ישחק. על פי האסיר שאיתו התיידד. השמות שוננו. כדי לא לגרום אי-נעימות לגיבורי המחזה. המחזאי חיים מרין, יחד עם הבימאי עודד קוטלר, הם שעיבדו את החומר הגלמי. המוסיקה ש-ברקע מתאימה להפליא, והשירים מכניסים מעט עליצות לקדרות של הכלא. מה שלא מבחינים הוא, שהשחקנית רזיה ישראלי מבצעת משהו כמעט מדהים: היא לובשת צורת גבר, ומשכנעת בקול העמוק ובבדיחות הגסות שהיא היא מנהיג התא. בסצינה אחרת, המתרחשת בתא בית-הסוהר לנשים, היא מגלמת את דמות אחת האסירות, ש-מישפטה הסנסיביג'ו תפס לפני כשנה את הכתורת. שערה צבוע בלונד ודיבורה גס ואלים. היא מדברת בניב אופייני לנערות רחוב, ואומרת כל הזמן שאינה יודעת מה רוצים ממה ולמה אסרו אותה, היא הרי לא עשתה כלום. לא שדדה ולא גנבה. פשוט הביאה בחורה תמימה לצריף של ידידה בראשי-העין, ושם "עלו עליה בתור". היא אומרת שהיא עוד תשתגע, תחחוק את עצמה ותמות.

רזיה נכנסת לעורה של כל דמות, לפני ולפנים. בראיון ההוטום הזה היא מדברת בלשון זכר כאשר היא מספרת על האסיר קונטסה. ואם לא די בכך, הרי גם את תפקיד מנהלת בית-הכלא לנשים היא מגלמת בצורה כה אותנטית, עד שהמנהלת האמיתית, שביקרה בהצגה, פרצה בבכי לאחר ההצגה ושאלה: "האם אני באמת נראית כזו?"

רזיה היא טיפוס של שחקנית מבטן ומלידה. אמנות היתה רקע טבעי ב-ילדותה. סבה עלה לארץ מרוסיה בעלייה השנייה. הוא שיחק עם רפאל קלצ'קין בתיאטרון חובבים. יום אחד, בעת ההצגה,

כשהיה צריך לשחק כאילו הוא חונק את קלצ'קין, הוא התלהב ו"נכנס לתפקיד" עד שקלצ'קין אמר לו בלחש: "הירגע, לא כליך חוק, אתה הרי תחונק אותי לגמרי."

אדם

בן כלב

אמה שיש רזיה ציירת ואביה מחנך ותיק, מגיל רך טיפחה בכיוון של קאריירה אמנותית. בראשון-לציון, עיר הולדתה, קיבלה שיעורים לבלט ולפסנתר. אחר-כך למדה פיתוח-קול אצל המורה המפורסמת ביותר בארץ - לולה שנצר. בשטח זה היא המשיכה לקבל שיעורים גם עתה, בהדרכת הזמרת נתניה דוברת. גם שני אחיה של רזיה, האחד רופא והשני פסיכולוג, מנגנים על כמה כלים. רזיה עצמה פורטת גם על גיטרה. בבית-הספר היסודי היתה ידועה כ"הציירת של בית הספר", אך זנחה שטח זה בגלל גודש פעילויותיה.

אהבתה הגדולה של רזיה, בנוסף לתיאטרון, היא זימרה. בימי בית-הספר היסודי נהגה לשיר בהופעות שזרחה העירייה, וכשהיתה סטודנטית באוניברסיטה מצאה את פרנסתה כזמרת. שהופיעה ב-חזונות עם תזמורתו של בני קדישזון. היא נזכרת בהופעות אלה, כבתקופה הי מאושרת שבחייה. "מה שאהבתי בתקופה הזו", אומרת רזיה, "זה שיכולתי לשיר בשפות ובסגנונות שונים, אך בעיקר אני זוכרת את חברי לעבודה. אני מקווה ש-אשוב להופיע איתם בעתיד, כי אני פשוט אוהבת את זה."

על רקע אנושיותה ופתיחותה של רזיה, קל להבין את הצלחתה להתקרב לאסירים, ליצור איתם קשר עמוק, ולבנות דמויות אמינות בהצגה. היא מספרת על האסיר המכונה קונטסה: "הוא היה כליך מאושר לאחר כל פגישה איתי, וסיפר לי שפע של בדיחות, שחלקן שובצו במחזה. וזאת בינוסף לחשיפת כל פרשת חייו האומללים. כיצד התגלגל ממוסד אחד למשנהו, ומשם נהג לצאת לגניבות, שבהן תמיד נתפס."

אולם לאחר לכתה, היה כליך מלא אושר, שלא ידע איך להביע זאת, וכשהיה נפרד ממני, היה מדלג ומקפץ כאיילה משוחררת ומאושרת, כי לא יכול היה להביע את אושרו בצורה אחרת."

כשיחקה בתור האחות שווסטער בהצגה אדם בן כלב באוניברסיטה - שהיא דמות של משוגעת - נסעה לבית-החולים לחולי-רוח בפרסרס-חנה, נפגשה עם חולה ניצולת השואה, כדי "להיכנס לתפקיד".

המיוחד ברזיה הוא כישרונה לגלם תפיסות יקרים מגוונים של דמויות בגילאים שונים. הדבר בולט אפילו בצילומים שלה. ארשת פניה משתנה מתצלום לתצלום בצורה מדהימה. מיד כשהחלה ללמוד באוניברסיטה, החלו לשתפה בהצגות. בין שאר תפקידיה היא נזכרת במחזות שלושה שחקנים ודרמה אחת של גלדרודה, שמחזהו אסקוריאל מור עלה בימים אלה בחלל של דינוגוף סנטר, במחזה המוסיקלי שלוש שלושים ושלוש, המבוסס על סיפור המפתח של יצחק שבביס זינגר, ובאדם בן כלב של יורם קניוק. שיועלה כנראה בשנה הבאה במיסגרת "קבוצת הפרוייקט" של תיאטרון חיפה, בהשתתפותה של רזיה.

"קבוצת הפרוייקט" זהו קבוצה הומוגנית של שחקנים, העובדת יחדיו כבר כמה שנים בחסותו של תיאטרון חיפה. רובם כבני 30, מלבד רזיה, בת 24. שאותה חטפה הבמאית נולה צ'לטון מהאוניברסיטה כ"כישרון בעל עתיד". חברי הקבוצה שהו כשנה בקריית-שמרנה, ואת כל חוויותיהם כמדריכיהם לנער הפכו למחזה בשם אופניים לשנה. המוצג עד עתה בהצלחה בכל רחבי הארץ. הקבוצה חיה, נושמת ואוכלת תיאטרון. בניגוד לתיאטרון רגיל, אין הם עובדים רק על חזרות. הם מקיימים סטודיו, עושים תרגילי כושר גופני, רוקי דים ומשחקים. גם הרצאות שונות ניתנות להם באופן שוטף, וכך הם מהווים את העתודה של תיאטרון חיפה. העובדה שהם חיים בצוותא מורגשת היטב על הבמה. רואים שיש עבודת-צוות, ואין תיאטרון של סטארים. היצירה שהם בונים במשך חודשים שייכת לכולם. רזיה מופיעה בכל הצגות הקבוצה.

רזיה ישראלי
דמויות בגילאים שונים

מהן תוכניותיה של הנערה העדינה ו-התמירה, שכישורנותיה כה רבים, ובאיזה תחום היא רואה את עתידה? אומרת רזיה: "כשהייתי קטנה, והיו שואלים אותי מה אני רוצה להיות לכשאגדל, הייתי אור-מרת שחקנית. התיאטרון הוא כל חיי. השירה היא אהבתי הגדולה, אך מקומי על קרשי הבמה, וברור לי שהנני ואהיה שחקנית."

בשנה הבאה עתידה רזיה ישראלי להופיע באחד המחזות של שייקספיר, בתור דס-דמונה בהמלט. המחזה יופק עליידי "קבר-צת הפרוייקט", בשיתוף שחקני תיאטרון חיפה. הבמאי יהיה עודד קוטלר המשמש, כמו בסורגים, כאביה הרוחני של הקבוצה. מאז נסעה נולה צ'לטון לארצות-הברית, יהיה זה, ככל הנראה, מיבחן-כושר לקבוצה, והפגנת איכותה התיאטרלית בפני קהל שוחרי התיאטרון.

אוניברס מציעה: מבחר טיולים נפלאים במחירים ללא תקדים

16 ימי טיול מהנים
חווייה בלתי נשכחת
יוגוסלביה

יוון
כולל:

טיסות, איכסון במלונות דרגה א',
חצי פנסיון
סוירים באתרים גנים לאומיים וכו'

\$ 990 בלבד

26 ימי חוויות ובייליים
רומניה
יוגוסלביה
בולגריה

כולל:

טיסות, איכסון במלונות מדרגה א',
פנסיון מלא ברומניה ובולגריה
2 ארוחות ליום ביוגוסלביה

\$ 1595 בלבד

תל אביב: רח' רמב"ם 17 (ליד אלנבי) טל. 622976 613971. רח' דיזינגוף 204, טל. 223463

חיפה: דרך העצמאות 88, טל. 522041